

църкви. Блаженный Теофилактъ, български архиепископъ, който е занимавалъ българския архиепископски престолъ на древната апостолска българска църква въ самото начало на единадесетия вѣкъ, като чистокръвенъ цариградски грѣкъ, не е могълъ да бжде чуждъ на тази голѣма вражда, която е съществувала въ негово време помежду църковнитѣ клирици на римската и цариградската църкви. Както е известно, древната апостолска българска църква въ Иллирия, която е била основана отъ св. апостола Павла въ стара България въ Македония (Римл. XV. 19 ст.) до петия вселенски съборъ въ 553 година, до римския тогавашенъ папа Вигилий е влизала въ църковния диоцезъ на Римската църква. Свети Климентъ, български епископъ, който е билъ пръвъ епископъ на просвѣтената съ евангелското Христово учение отъ св. апостола Павла стара България въ Македония, който е произхождалъ отъ древнитѣ иллирийски българи, коренни жители на Балканския полуостровъ, който св. Климентъ, български епископъ, е живѣялъ и действувалъ въ първия вѣкъ отъ християнската ера, който е билъ сътрудникъ на св. апостола Павла при основаването на апостолската иллирийска църква, за когото говори и самия св. апостолъ Павелъ въ своето послание къмъ филиппийцитѣ въ четвъртата глава, трети стихъ, е помѣстенъ светия на Римската апостолска църква, като древенъ светителъ на иллирийската апостолска църква. Тази древна западна апостолска иллирийска църква, като е влизала въ църковния диоцезъ на западната апостолска римска църква въ първитѣ вѣкове на християнската ера, до петия вселенски съборъ въ 553 година, който е далъ пълна църковна самостоятелностъ на древната апостолска българска църква въ Иллирия, и при това и съ съгласието на тогавашния римски папа Вигилий, който въ време на петия вселенски съборъ се е случилъ въ Цариградъ и при всичко че не е заседавалъ лично въ заседанията на петия вселенски съборъ, но решенията му е подписалъ.

Св. Климентъ, български епископъ, който е живѣялъ и действувалъ въ първия вѣкъ отъ християнската ера, когато апостолската западна българска илирийска църква е влизала въ църковния диоцезъ на западната апостолска римска църква, която и го е канонизирала като свой помѣстенъ светия, като е постановила римската църква паметъта да се празд-